

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De coniugio fidelis & infidelis & duorum infidelium. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

De coniugio fidelis & infidelis, & duorum infidelium.

Huic a. videtur obuiare, quod Apostolus ait de imparibus coniugiis. Ego dico, non Dñs. Si quis frater habet vxorem infidelē, & hæc consentit habitare cum illo, non dimittat illam: & si qua mulier, &c. Sed aliud hoc esse, aliud illud, euidētero.

Aug. eodē c. stendit Aug. ibi n. agitur de illis coniugiis fidelium & lib. 1. de infidelium, quæ contrahuntur ab eis in disparte adulteri. cō- ligione & fide manentibus. Apostolus vero agit de illis, qui vnius eiusdemque infidelitatis fuerunt, quando coniuncti sunt. Sed cū venisset euangelium, alter sine altera credidit. Intelligisne quid dicam? Attende ut rem ipsam diligentius explanem. Ecce coniuges duo vnius infidelitatis fuerint, quando coniuncti sunt: nulla de his questio est, qua pertinet ad illud præceptū veteris & noui testamenti, quod prohibetur fidelis cum infideli copulare coniugium. Iam sunt cōiuges, & ambo adhuc sunt infideles. Tales sunt adhuc quales cōiuncti sunt. Venitq; Euangeliū prædictor, credit eorum unus vel una, sed ita ut infidelis cum fidei habitare cōsentiat, non iubet Dñs, ut fidelis infidelem dimittat taliter coniunctum. Nec Apostolus iubet, ut non dimittat, sed consulit: ut si quis aliter agat, non sit transgressor, sicut & de virginibus consulit. Moneta. quod est lucrandi occasio, cum possit licite relinquere, sed non expedit. Tunc n. non expedit id, quod licitum est, quādo permittitur quidem: sed ipsius usus aliis assert impeditum salutis: sicut discessio fidelis ab infideli, quam non prohibet Dñs, quia ceram illo non est iniusta: sed Apostolus ne fiat, consilio charitatis suader, ut nemo in ea re iusionis necessitate teneatur, sed consilij voluntate libere faciat. Ex his monstratur, inter infideles coniugium esse, & consilium Apostolinō obuiare præcepto Dñi, quod iubet fidelē non iungi infideli, & si coniuncti fuerint separari. Legitur enim

*Aug. ibid.
lib. 1. ca. 18.*

2. Cor. 7.

*Aug. ad Pol-
lentium.
lib. 1. ca. 13.*

2. Cor. 7.

enim, quod Esdras propheta, immo Dñs pereum
iussit Israëlitis vxores dimittere alienigenas: per 1. Esdr. 10.

Sicut ibant ad Deos alienos, non illæ per maritos
acquirebantur Deo. Recte ergo præcipit: quia per
Moysen iusserat Dñs, ne quis vxorem alienigenam
duceret. Merito ergo quas duxerant Dño prohibi-
bente, Dño iubente dimiserunt: quia ut ait Ambr.

Non est putandum matrimonium, quod extra de- Amb. ad Cor.
cretum Dei factum est: sed cum cognoscitur, emē- 7 pri. ad Cor.
dandum: ut quando fidelis infidelis copulatur. Sed Aug. li. 1. &
ut ait August. Cum cœpisset gentibus euangelium ca. 18 de ad-
predicari, iam coniunctos gentiles gentilibus cō- ul. coniug.
petit coniugib; ex quibus si non ambo crederet, Matt. 19.
sed unus vel una, & infidelis cum fidei cōsentiret
habitare: nec prohiberi à Dño debuit fidelis infi-
delem dimittere, nec iuberi. Ideo non prohiberi,
quia iustitia permittit à fornicante discedere. Et
infidelis hominis fornicatio est maior in corde,
nec vera eius pudicitia cum coniuge dici potest: quia
omne quod non est ex fide, peccatum est, quamvis
veram fidelis habeat pudicitiam, etiam cum infi-
deli coniuge, quæ non habet veram. Ideo autem
nec iuberi, quia nec contra iussionem domini gen-
tiles fuerunt ambo coniuncti. Licitum ergo erat
per iustitiam, fidei infidelem dimittere: sed licitum
non erat faciendum propter liberam benevolen-
tiā. Evidenter appetit & inter fideles coniugium
esse, & Apostolum de illis agere, qui in infidelitate
coniuncti fuerunt, & post alter ad fidem conuer-
sus est, cum quo etiam infidelis habitare consen-
tit, & hunc non dimittere fidei consulit Aposto-
lus: quia forte per fidelem saluabitur infidelis.

*De fornicatione spirituali, ob quam potest dimitteri
coniuncti.*

C

Potest tamen dici licite dimittere: quia infideli In Glos. r.
est fornicatio, si non corporis tamen mentis. Cau- 1. Cor. 7.
sam n. fornicationis Dominus exceptit. Fornica- Si quis
tionem